

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 44/2021

04.02.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Дирекција за развој и изградњу Града Врања“, у ликвидацији, из Врања, чији је заступник Градско правобранилаштво из Врања, ради новчаног потраживања из радног односа, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Основног суда у Врању, у седници одржаној 04.02.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Основни суд у Врању.

Образложење

Тужилац је 22.11.2016. године, поднео тужбу против туженог ради исплате разлике зараде и регреса за коришћење годишњег одмора.

Основни суд у Врању, решењем П1 2182/16 од 17.01.2018. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање и одлучивање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет је уступио Привредном суду у Лесковцу као стварно и месно надлежном, са образложењем да, без обзира што Привредни суд не спроводи поступак ликвидације туженог, реч је о спору који произлази из примене Закона о привредним друштвима и спору поводом ликвидације привредног друштва, за које је према одредбама члана 7. став 1. и 524-548 Закона о привредним друштвима и члана 25. став 1. тачка 4) Закона о уређењу судова, за поступање у првом степену надлежан Привредни суд према седишту привредног друштва у ликвидацији.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност, већ је уз акт П 62/2021 од 18.01.2021. године, предмет доставио Врховном касационом суду ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте, са образложењем да у конкретном случају не може да се примени члан 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, на коју се позива Основни суд у Врању, јер је у овој парници реч о спору између тужиоца као физичког лица и туженог правног лица у ликвидацији ради исплате разлике зараде и регреса, а да спор није настао у вези са поступком ликвидације нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, нити неправилности у вези са поступком ликвидације, тако да нису испуњени услови за заснивање стварне надлежности Привредног суда за поступање у овом предмету.

- 2 -

Одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...87/18) и члана 30. став 2. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању.

Ликвидација привредног друштва прописана је члановима 524-548 Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр.36/11...91/19). Чланом 7. овог закона, прописано је да у парничним и ванпарничним поступцима покренутим у случајевима предвиђени овим законом, као и у споровима који произлазе из овог закона, надлежан је суд одређен законом, којим се уређује надлежност судова према седишту привредног друштва, или предузетника, односно према месту пословања страног правног лица, осим ако је овим законом предвиђена месна надлежност другог суда.

Закон о уређењу судова у члану 22. став 3. између осталог, прописује да основни суд у првом степену суди о правима, обавезама и одговорностима из радног односа; о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом. Чланом 25. став 1. тачка 4. истог закона, прописано је, између осталог, да привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа, који су покренути пре отварања стечаја.

Како је у конкретном случају реч о спору између тужиоца као физичког лица и туженог као привредног субјекта у ликвидацији ради исплате новчаног потраживања из радног односа, те да овај спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, односно правилности у вези са поступком ликвидације, то је за суђење у овој парници стварно надлежан Основни суд у Врању на основу члана 22. став 3. Закона о уређењу судова.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. став 2. ЗПП.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић